

Wypadki przy pracy¹ w województwie wielkopolskim w 2017 r.

09.11.2018 r.

8,11

Poszkodowani w wypadkach przy pracy na 1000 pracujących

W 2017 r. w województwie wielkopolskim odnotowano mniej wypadków przy pracy niż przed rokiem, chociaż więcej zdarzeń miało skutek śmiertelny. Zmniejszyła się także liczba osób poszkodowanych w wypadkach i to zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w odniesieniu do liczby pracujących. Wskaźnik wypadkowości wyniósł 8,11 poszkodowanych na 1000 pracujących wobec 8,70 przed rokiem. Pomimo zmniejszenia się tego wskaźnika, pod względem wypadkowości wielkopolskie nadal zajmuje wśród województw jedno z wyższych miejsc.

W roku 2017 w województwie wielkopolskim odnotowano łącznie 10744 wypadki przy pracy, tj. o 371 (o 3,3%) mniej niż w poprzednim roku. W zdarzeniach tych poszkodowanych zostało 10777 osób, o 374 (o 3,4%) mniej. Charakter zbiorowy miało 29 wypadków (w 2016 r. 26), w których, podobnie jak przed rokiem, poszkodowane zostały 62 osoby czyli 0,6% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi.

Spośród wszystkich odnotowanych wypadków przy pracy skutek śmiertelny miało 27 zdarzeń, w których śmierć poniosło 27 osób (przed rokiem wydarzyło się 16 wypadków śmiertelnych). Ciężkie uszkodzenie ciała stwierdzono u 72 osób (w 2016 r. w wypadkach ciężkich poszkodowanych zostało 60 osób). Innych obrażeń doznało 10678 osób (przed rokiem 11075 osób).

Najwięcej wypadków miało miejsce w zakładach związanych z przetwórstwem przemysłowym (4705 poszkodowanych, tj. 43,7% wszystkich osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy; w 2016 r. 44,0%), a także w jednostkach z sekcji: handel; naprawa pojazdów samochodowych (1287 poszkodowanych, tj. 11,9%; przed rokiem 12,6%), transport i gospodarka magazynowa (946 poszkodowanych, tj. 8,8%; przed rokiem 8,0%), opieka zdrowotna i pomoc społeczna (828 poszkodowanych, tj. 7,7%; w 2016 r. 7,9%) oraz budownictwo (574 poszkodowanych, tj. 5,3%; przed rokiem 5,5%). Większość poszkodowanych pracowała w sektorze prywatnym (77,4%; w 2016 r. 77,6%)

Najwięcej wypadków ze skutkiem śmiertelnym w 2017 r. odnotowano w podmiotach związanych z transportem i gospodarką magazynową (8 spośród 27 ofiar śmiertelnych). Wypadki powodujące ciężkie uszkodzenie ciała najczęściej miały miejsce w jednostkach przetwórstwa przemysłowego (42 spośród 72 osób poszkodowanych ciężko).

Odnosząc liczbę osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy do liczby pracujących, wyznacza się tzw. wskaźnik wypadkowości oznaczający częstość występowania tego typu zdarzeń. W 2017 r. w województwie wielkopolskim na 1000 pracujących przypadało średnio 8,11 poszkodowanych (wobec 8,70 przed rokiem i 6,80 przeciętnie w Polsce). Wskaźnik ten nadal należał do najwyższych w kraju; wyższy zanotowano tylko w województwach dolnośląskim (8,95) i warmińsko-mazurskim (8,43). Podobnie jak w kraju, w województwie wielkopolskim największą wypadkowością charakteryzowały się sekcje przemysłowe; wskaźnik przekraczał tam 13 poszkodowanych (13,35 osób na 1000 pracujących; w kraju 10,98).

Analiza wypadków przy pracy pod kątem wielkości zakładów, w których doszło do zdarzeń, pozwala stwierdzić, że ciągle najwięcej wypadków notuje się w zakładach (jednostkach lokalnych) o liczbie pracujących od 50 do 249 (w 2017 r. 34,1% ogółu poszkodowanych, podobnie jak przed rokiem). W przedsiębiorstwach przetwórstwa przemysłowego, gdzie notowano najwięcej wypadków, poszkodowani zatrudnieni w jednostkach tej wielkości stanowili 37,5% (28,1% w jednostkach o liczbie pracujących 500 i więcej). W sekcji dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja odsetek poszkodowanych z jednostek od 50 do 249 pracujących wyniósł 55,8%, w edukacji – 53,8%, a w sekcji administracja publiczna i obrona

Wśród ogółu wypadków przy pracy w 2017 r. skutek śmiertelny miało 27, tj. o 11 więcej niż przed rokiem

Wskaźnik wypadkowości obniżył się z 8,70 w 2016 r. do 8,11 w 2017 r., ale nadal kształtował się wyżej niż przeciętnie w Polsce

¹ Dane o wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy oraz o osobach w nich poszkodowanych dotyczą całej gospodarki narodowej, nie uwzględniając jedynie osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie. Informacje opracowano na podstawie statystycznej karty wypadku Z-KW.

narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne – 44,6%. W jednostkach budowlanych, handlowych oraz związanych z zakwaterowaniem i gastronomią wypadki najczęściej zdarzały się w podmiotach o liczbie pracujących od 10 do 49, gdzie odsetek poszkodowanych wynosił odpowiednio: 43,9%, 43,7% i 45,3%. W sekcji opieka zdrowotna i pomoc społeczna najwięcej wypadków zanotowano w jednostkach o liczbie pracujących 500 i więcej (57,7% ogółu poszkodowanych w tej sekcji). Podobną sytuację obserwowano również w transporcie i gospodarce magazynowej oraz w administrowaniu i działalności wspierającej, gdzie poszkodowani zatrudnieni w jednostkach o liczbie pracujących 500 i więcej stanowili odpowiednio 39,3% oraz 40,3).

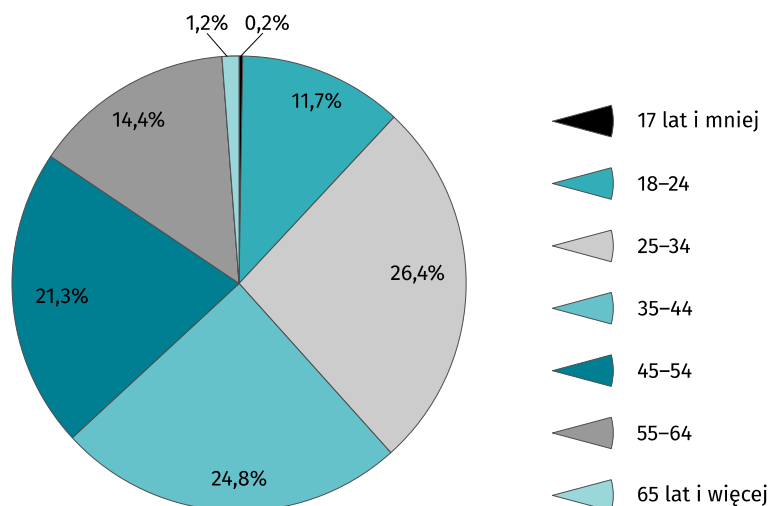
Tablica 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według wielkości zakładów oraz sekcji PKD w 2017 r.

SEKCJE PKD	Ogółem	W tym w wypadkach śmiertelnych	Z ogółem – zatrudnieni w zakładach (jednostkach lokalnych) o liczbie pracujących				
			do 9	10–49	50–249	250–499	500 i więcej
Ogółem	10777	27	645	2246	3678	1579	2629
w tym:							
Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	331	1	33	119	163	4	12
Przemysł	5045	4	153	590	1907	1002	1393
w tym przetwórstwo przemysłowe	4705	4	135	525	1763	959	1323
Budownictwo	574	4	93	252	170	29	30
Handel; naprawa pojazdów samochodowych ^Δ	1287	3	158	563	388	135	43
Transport i gospodarka magazynowa	946	8	66	189	244	75	372
Administrowanie i działalność wspierająca ^Δ	434	4	26	57	122	54	175
Administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	359	–	4	51	160	86	58
Edukacja	396	1	10	138	213	16	19
Opieka zdrowotna i pomoc społeczna	828	1	14	63	112	161	478

Najwięcej wypadków (34,1% ogółu poszkodowanych) miało miejsce w zakładach o liczbie pracujących od 50 do 249

W ogólnej liczbie poszkodowanych w wypadkach przy pracy w województwie wielkopolskim w 2017 r. większość (64,3%) stanowili mężczyźni.

Wykres 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według wieku w 2017 r.

Najczęściej wypadkom przy pracy ulegały osoby w wieku od 25 do 34 lat

Biorąc pod uwagę wiek poszkodowanych, najwięcej osób należało do grupy 25–34 lata (26,2%, a w przypadku mężczyzn 29,1%). We wszystkich grupach wieku wśród poszkodowanych najwięcej było pracowników zatrudnionych w przetwórstwie przemysłowym, przy czym w grupie 18–24 lata osoby te stanowiły ponad połowę poszkodowanych (55,1%).

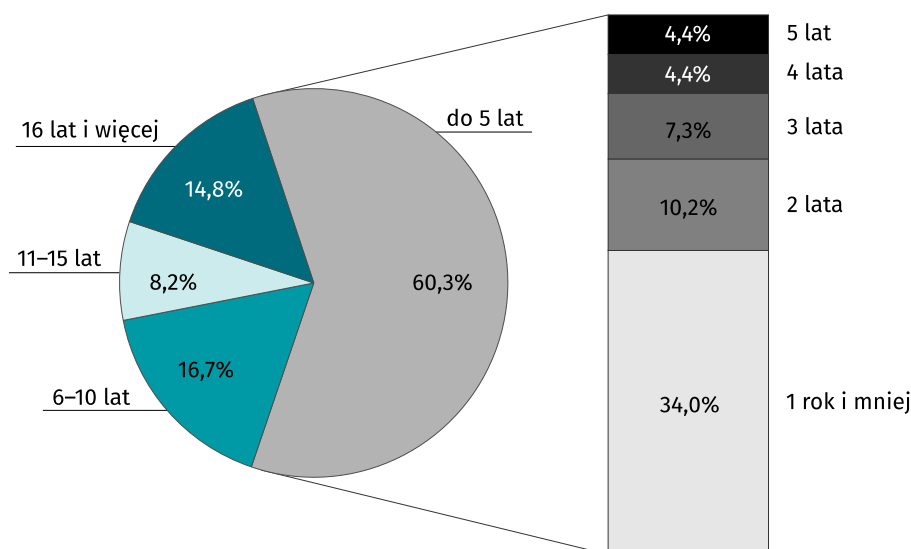
Poszkodowani w wypadkach śmiertelnych w większości należeli do starszych grup wieku (12 osób spośród 27 miało od 45 do 54 lat, a 8 osób – od 55 do 64 lat). W wypadkach powodujących ciężkie uszkodzenie ciała najwięcej poszkodowanych było w wieku od 35 do 44 lat (23 osoby spośród 72).

W 2017 r., podobnie jak w poprzednich latach, najczęściej ofiarami wypadków przy pracy były osoby legitymujące się stosunkowo krótkim stażem (do 5 lat) – 60,3%, w tym 34,0% stanowiły osoby o stażu 1 rok i mniej. Największy odsetek wypadków wśród osób o stażu pracy do 5 lat w 2017 r. odnotowano w zakładach należących do sekcji administracja i działalność wspierająca (88,7% wszystkich poszkodowanych w tej sekcji; w 2016 r. 90,7%) oraz zakwaterowanie i gastronomia (81,8%; przed rokiem 87,1%).

W przypadku wypadków ze skutkiem śmiertelnym stażem pracy do 5 lat legitymowało się 19 spośród 27 ofiar, w tym w jednostkach związanych z transportem i gospodarką magazynową – 7 spośród 8.

Najwięcej wypadków przy pracy dotyczyło osób o stosunkowo krótkim stażu

Wykres 2. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według stażu pracy w 2017 r.

Ponad połowa wszystkich poszkodowanych w wypadkach przy pracy była zatrudniona na czas nieokreślony i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (55,7% wobec 55,2% w 2016 r.), ale w gronie poszkodowanych w 2017 r. znalazło się również 67 uczniów/praktykantów (przed rokiem 61), pracujących głównie w zakładach przetwórstwa przemysłowego oraz w jednostkach handlu; naprawy pojazdów samochodowych.

Największa wypadkowość utrzymywała się w takich grupach zawodów, jak: robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (11,4% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy), operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (10,1%) oraz robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (9,4%), a także kierowcy i operatorzy pojazdów (7,6%), robotnicy pomocniczy w górnictwie, przemyśle, budownictwie i transporcie (6,0%) oraz sprzedawcy i pokrewni (5,7%). Te grupy zawodów przeważały wśród poszkodowanych w sektorze prywatnym, natomiast w sektorze publicznym najwięcej poszkodowanych było wśród specjalistów do spraw zdrowia, specjalistów nauczania i wychowania, a także pozostałych pracowników obsługi biura, kierowców i operatorów pojazdów oraz pomocy domowych i sprzątaczek.

Tablica 2. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według grup zawodów i płci w 2017 r.

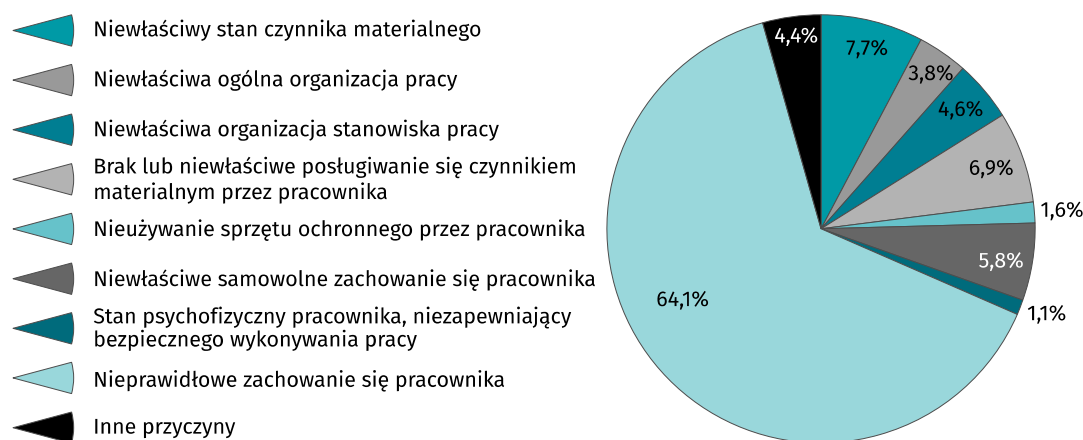
Grupy zawodów	Mężczyźni	Kobiety
Ogółem	6928	3849
w tym w odsetkach:		
Specjaliści do spraw zdrowia	0,7	10,1
Specjaliści nauczania i wychowania	0,8	4,4
Specjaliści do spraw ekonomicznych i zarządzania	1,0	3,1
Średni personel do spraw biznesu i administracji	1,3	3,4
Pracownicy do spraw finansowo-statystycznych i ewidencji materiałowej	5,7	3,4
Pracownicy usług osobistych	2,2	3,8
Sprzedawcy i pokrewni	1,7	13,0
Robotnicy budowlani i pokrewni (z wyłączeniem elektryków)	7,4	0,3
Robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni	17,0	1,4
Elektrycy i elektronicy	3,4	0,3
Robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni	10,2	7,9
Operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych	11,7	7,4
Kierowcy i operatorzy pojazdów	11,2	1,1
Pomoce domowe i sprzętacze	0,6	7,2
Robotnicy pomocniczy w górnictwie, przemyśle, budownictwie i transporcie	5,8	6,5

Najwyższy poziom wypadkowości w przypadku mężczyzn obserwowano wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń, natomiast w przypadku kobiet – wśród sprzedawców

Do wypadków przy pracy najczęściej dochodziło w miejscach produkcji przemysłowej (54,8% wszystkich zdarzeń), w biurach, placówkach naukowych i szkołach, zakładach usługowych (19,0%) oraz w miejscach i środkach komunikacji publicznej (9,3%).

Wśród przyczyn wypadków przy pracy przeważały te związane z czynnikiem ludzkim. Większość stanowiły przyczyny kwalifikowane jako nieprawidłowe zachowanie się pracownika (64,1%).

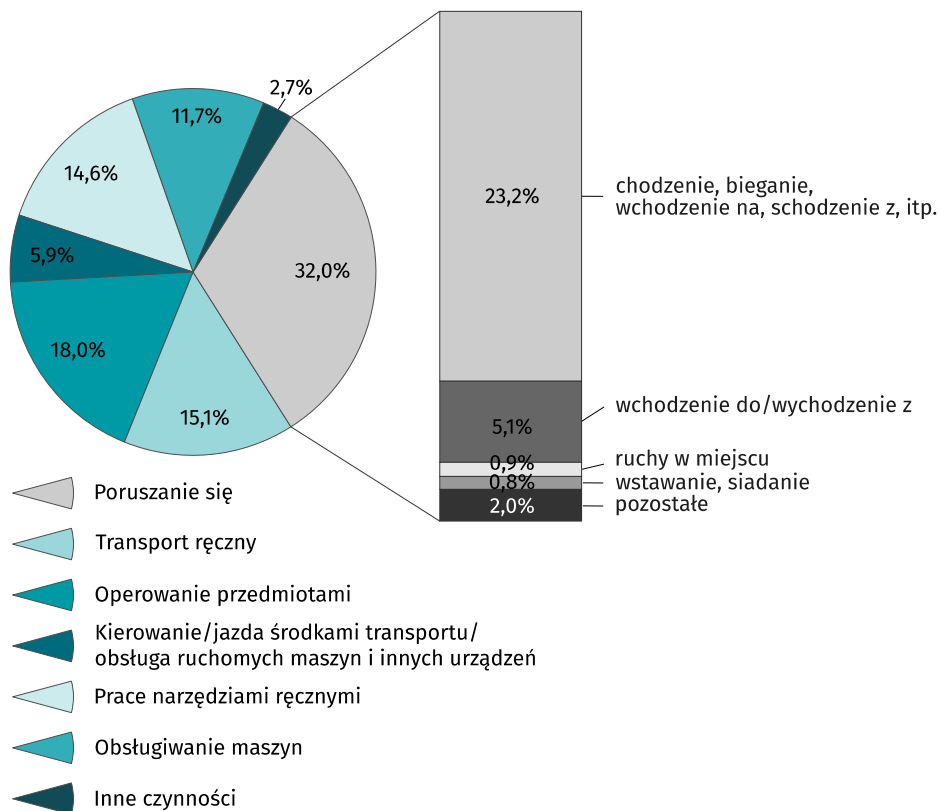
Wykres 3. Wypadki przy pracy według przyczyn w 2017 r.

Najczęściej przyczyną wypadków przy pracy było nieprawidłowe zachowanie się pracownika

Czynności, jakie w chwili wypadku wykonywali poszkodowani, najczęściej były związane z poruszaniem się (32,0%), a przede wszystkim z chodzeniem, bieganiem, wchodzeniem na coś i schodzeniem z czegoś (23,2%). W chwili wypadków taki rodzaj czynności dominował we wszystkich sekcjach, jedynie w przetwórstwie przemysłowym nieco częściej zdarzenia te miały miejsce podczas obsługi maszyn lub wykonywania prac narzędziami ręcznymi.

Wykres 4. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według czynności wykonywanych przez poszkodowanego w chwili wypadku w 2017 r.

Wskutek wypadków przy pracy poszkodowani doznali różnego rodzaju urazów. W 2017 r. ponad połowę z nich stanowiły rany i urazy powierzchowne (51,8%). Często zdarzały się również przemieszczenia, zwichnięcia, skręcenia i naderwania (20,9%) oraz złamania kości (15,7%). Te trzy typy urazów dominowały we wszystkich zakładach, bez względu na ich wielkość i rodzaj działalności (wyjątek stanowiły podmioty zajmujące się zakwaterowaniem i gastronomią, gdzie częściej niż w innych sekcjach zdarzały się oparzenia ogniem lub środkami chemicznymi, oparzenia wodą lub parą oraz odmrożenia), a także we wszystkich grupach zawodowych. Najwięcej ran i urazów powierzchownych wskutek wypadku przy pracy odnotowano w grupie zawodowej robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (13,0% ogółu takich urazów), robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (11,8%), a także operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (11,4%). Najwięcej przemieszczeń, zwichnięć, skręceń i naderwań odnotowano w grupie zawodowej kierowcy i operatorzy pojazdów (10,5% ogółu takich urazów), natomiast najwięcej złamań kości stwierdzono wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń i pokrewnych (12,4% ogólnej liczby takich urazów) oraz kierowców i operatorów pojazdów (11,1%).

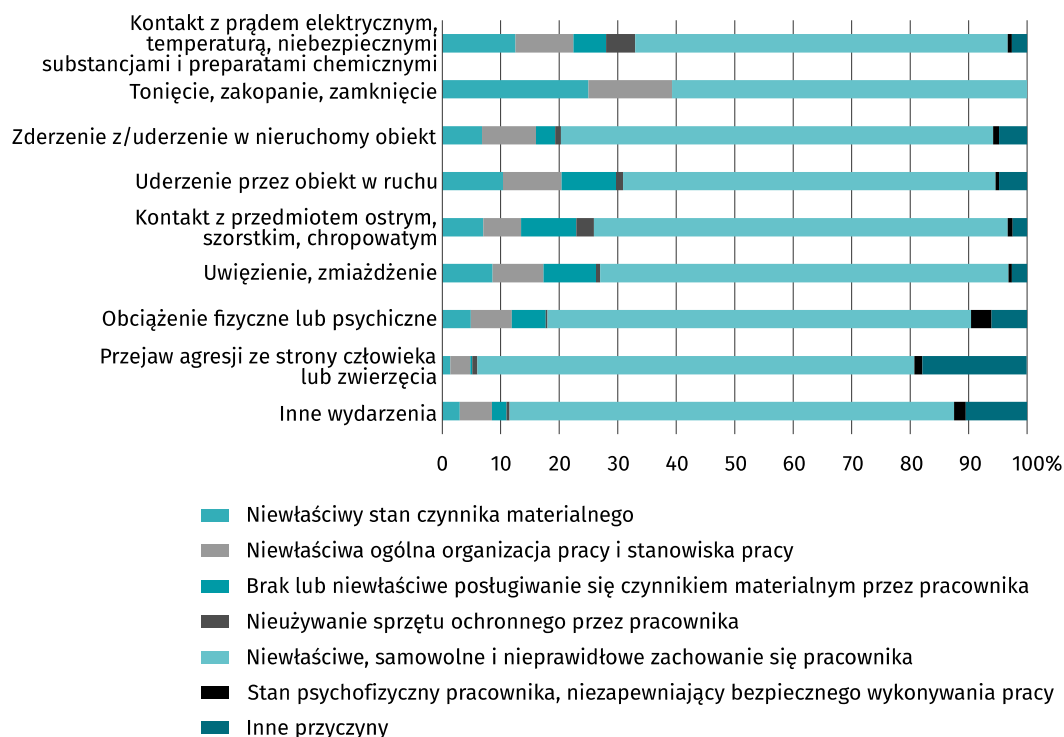
Powtarzające się najczęściej rodzaje urazów wskazują które części ciała są najbardziej narażone na uszkodzenie wskutek wypadków przy pracy. Tak samo jak w poprzednich latach, najwięcej osób doznało urazu kończyn górnych (47,1% ogółu poszkodowanych), kończyn dolnych (31,9%) lub głowy (10,0%).

Wśród wydarzeń powodujących urazy dominowały trzy grupy: zderzenie z/uderzenie w nieruchomy obiekt (27,8% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy), kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym (22,7%) oraz uderzenie przez obiekt w ruchu (21,5%; w tym głównie przez spadający obiekt – 8,4%). Źródłem urazów spowodowanych przez wymienione wydarzenia były czynniki materialne z grup: budynki, konstrukcje i ich elementy, powierzchnie – na i nad poziomem gruntu (łącznie 52,7% wszystkich zderzeń z nieruchomym obiektem), materiały, przedmioty, wyroby, części maszyn (32,7% ogółu uderzeń przez obiekt będący w ruchu i 21,3% wszystkich wydarzeń spowodowanych kontaktem z przedmiotem ostrym, szorstkim, chropowatym), maszyny, urządzenia i wyposażenie do podnoszenia, przenoszenia i magazynowania (20,4% ogólnej liczby uderzeń przez obiekt w ruchu), a także narzędzia ręczne bez napędu oraz maszyny, urządzenia i wyposażenie stacjonarne (odpowiednio 32,3% i 16,6% wydarzeń spowodowanych kontaktem z przedmiotem ostrym, szorstkim, chropowatym).

Ponad połowę urazów doznanych wskutek wypadków przy pracy stanowiły rany i urazy powierzchowne

Do urazów najczęściej dochodziło w wyniku zderzenia z/ uderzenia w nieruchomy obiekt, poprzez kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym albo wskutek uderzenia przez obiekt w ruchu

Wykres 5. Wydarzenia powodujące urazy według przyczyn w 2017 r.

Obok skutków zdrowotnych dla osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy (czasem nawet śmierci bądź ciężkiego uszkodzenia ciała), zdarzenia te pociągały za sobą również konsekwencje ekonomiczne, istotne dla zakładu, w którym zdarzył się wypadek, jak i dla całej gospodarki narodowej. Konsekwencje ekonomiczne to z jednej strony straty materialne zakładu, z drugiej – strata czasu pracy innych pracowników, nieuczestniczących bezpośrednio w wypadku, a przede wszystkim absencja osób poszkodowanych.

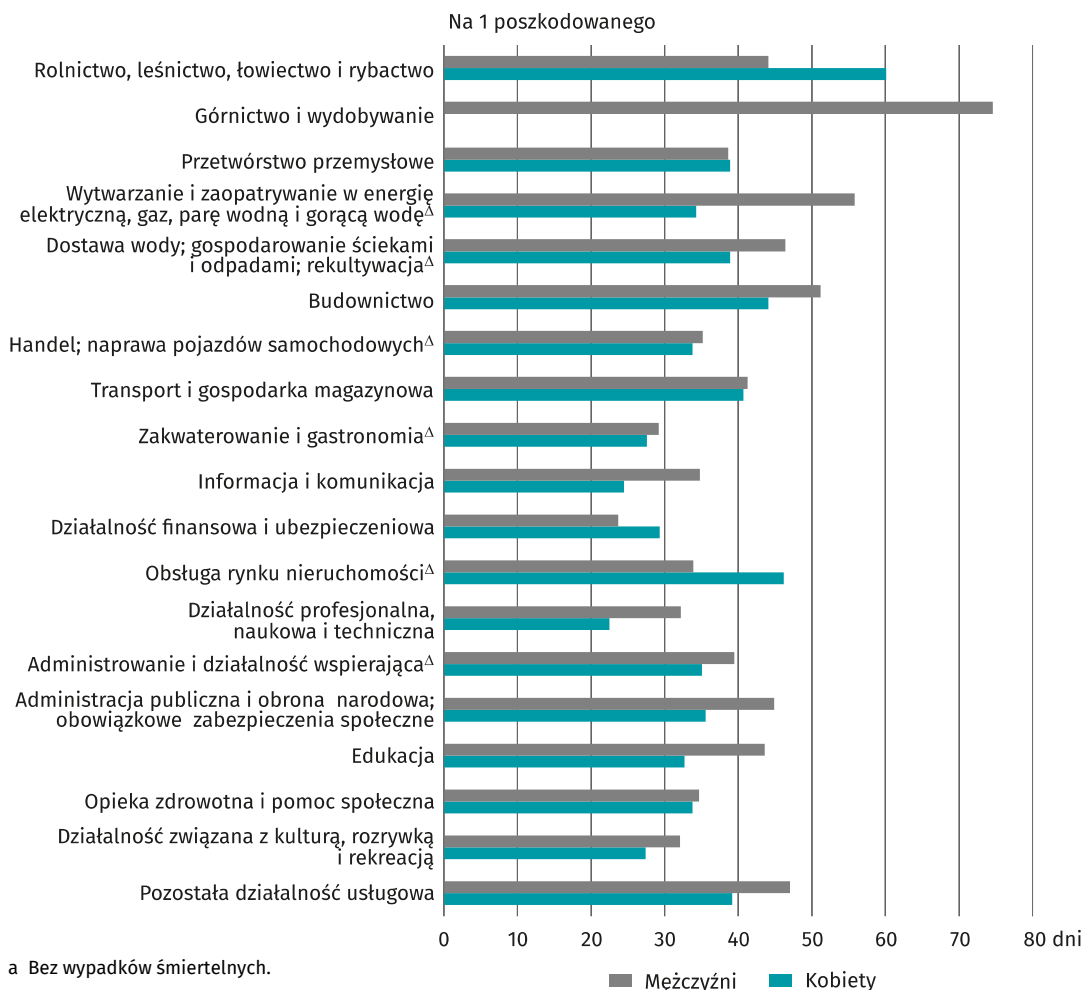
Łączna liczba dni niezdolności do pracy w wyniku zaistniałych wypadków w 2017 r. w województwie wielkopolskim wyniosła 417844 i była o 4,9% mniejsza niż w poprzednim roku. Wyłączając wypadki śmiertelne, średnio na 1 poszkodowanego przypadło 39 dni niezdolności do pracy, tj. o 1 dzień mniej niż przed rokiem (w sektorze publicznym przeciętna absencja po wypadkowa była nieznacznie niższa i wynosiła 37 dni). Poszkodowani w wypadkach przy pracy najczęściej pozostawali na zwolnieniu przez okres od 1 do 3 miesięcy (27,2% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy). Taki okres niezdolności dominował we wszystkich zakładach, niezależnie od ich wielkości. Najdłużej niezdolni do pracy pozostawali poszkodowani w wypadkach, które zdarzyły się w przedsiębiorstwach górnictwa i wydobywania (średnio 75 dni), a także w jednostkach sekcji wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę (54 dni) oraz budownictwo (51 dni). Najkrótsze okresy niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach stwierdzono w sekcjach zakwaterowanie i gastronomia oraz działalność finansowa i ubezpieczeniowa (po 28 dni), a także w jednostkach sekcji działalność profesjonalna, naukowa i techniczna oraz działalność związana z kulturą, rekreacją i rekreacją (po 29 dni).

Łączny wymiar czasu pracy innych osób straconego w związku z wypadkami przy pracy (poza poszkodowanymi w tych zdarzeniach) w 2017 r. wyniósł 5637 roboczogodzin (wobec 4614 przed rokiem). Najwięcej strat poniesiono w zakładach przetwórstwa przemysłowego (2922 roboczogodziny, w tym 780 w dziale produkcja wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych), a także w budownictwie (832 roboczogodziny) oraz transporcie i gospodarce magazynowej (826 roboczogodzin). Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami kształtowały się na poziomie 9787,3 tys. zł, w tym 7575,1 tys. zł wyniosły straty poniesione wskutek wypadków zbiorowych (przed rokiem straty były mniejsze – 5103,6 tys. zł, z tego w wypadkach zbiorowych 153,7 tys. zł). Największe straty odnotowano w sekcji transport i gospodarka magazynowa (8112,3 tys. zł, w tym 7500,0 tys. zł w wypadkach zbiorowych).

Liczba dni niezdolności do pracy w wyniku wypadków przy pracy była o 4,9% mniejsza niż w 2016 r.

Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy w 2017 r. były niemal dwukrotnie większe niż przed rokiem

Wykres 6. Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach^a przy pracy według płci oraz sekcji PKD w 2017 r.

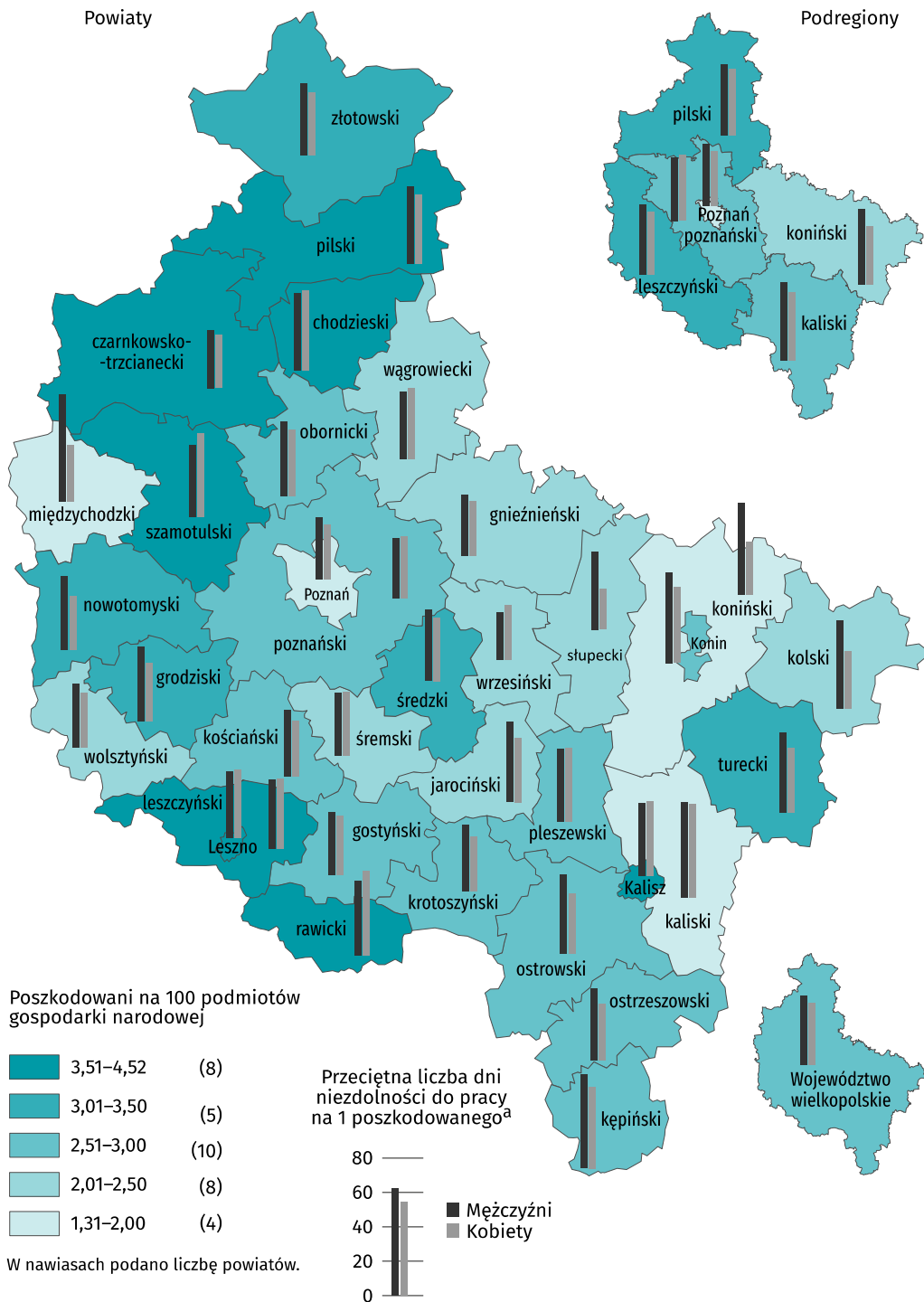

Poziom wypadkowości nie jest jednakowy na obszarze całego województwa wielkopolskiego. Najwięcej wypadków przy pracy zdarza się tam, gdzie jest zarejestrowanych najwięcej podmiotów gospodarki narodowej. W liczbach bezwzględnych dominuje pod tym względem stolica województwa – Poznań, gdzie w 2017 r. w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało łącznie 2146 osób. Dużą liczbę wypadków odnotowano też w powiatach: poznańskim (1529 poszkodowanych), ostrowskim (493 poszkodowanych) i pilskim (479 poszkodowanych) oraz w Kaliszu (416 poszkodowanych). Uwzględniając liczbę podmiotów, najwięcej osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy zanotowano w powiecie rawickim (4,52 poszkodowanych na 100 podmiotów, przy średniej dla województwa 2,55), a także w chodzieskim (3,88), szamotulskim (3,86) i pilskim (3,72). Wskaźnik wypadkowości liczony w relacji do liczby pracujących najwyższy poziom osiągnął w powiatach: rawickim (12,77 osób poszkodowanych na 1000 pracujących, przy średniej wojewódzkiej 8,11), leszczyńskim (12,44), chodzieskim (11,22), szamotulskim (10,89), pilskim (10,80), czarnkowsko-trzcianeckim (10,71) i grodziskim (10,52). Dla porównania, w Poznaniu wskaźniki te wyniosły 1,91 – w relacji do podmiotów oraz 6,29 – w odniesieniu do liczby pracujących, co oznacza, że w obu przypadkach kształtowały się poniżej średniej wojewódzkiej. Najmniej wypadków przy pracy stwierdzono w powiatach międzychodzki (51 poszkodowanych) i kaliskim (88 poszkodowanych). Najniższe wartości przyjęły tu także wskaźniki prezentujące liczbę poszkodowanych w relacji do zarejestrowanych podmiotów (odpowiednio 1,43 i 1,31 na 100 podmiotów) oraz na 1000 pracujących (5,22 i 5,57).

W większości powiatów wskaźnik wypadkowości przekroczył średnią wartość dla województwa, najwyższy poziom osiągając w rawickim, leszczyńskim i chodzieskim

Największą przeciętną absencją powypadkową w 2017 r. charakteryzowały się powiaty kaliski (55 dni, przy przeciętnej dla województwa 39 dni na jednego poszkodowanego, z wyłączeniem wypadków śmiertelnych) i międzychodzki (54 dni), mimo że w skali województwa tam właśnie stwierdzono najmniejszą liczbę poszkodowanych w wypadkach przy pracy. Stosunkowo długi przeciętny okres niezdolności do pracy osób poszkodowanych w wypadkach odnotowano także w powiatach kępińskim (53 dni) i Koninie (49 dni). Najkrócej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach pracownicy zakładów w powiatach: wrzesińskim (29 dni), czarnkowsko-trzcianeckim (33 dni) oraz słupeckim, gnieźnieńskim i Poznaniu (po 34 dni).

Wykres 7. Poszkodowani w wypadkach przy pracy w województwie wielkopolskim według powiatów w 2017 r.

a W wypadkach przy pracy, bez śmiertelnych.

W opracowaniu zastosowano skrócone nazwy sekcji PKD, skróty oznaczając znakiem „Δ”. Pełne nazwy dostępne są na stronie GUS pod adresem: <http://stat.gov.pl/Klasyfikacje/>

Opracowanie merytoryczne:
Emilia Bogacka
Dział Opracowań Zbiorczych
Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych
tel: 61 2798 355
e-mail: e.bogacka@stat.gov.pl

Rozpowszechnianie:
Wojewódzkie Informatorium Statystyczne
Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych
tel: 61 2798 320, 61 2798 323

Współpraca z Mediami:
Arleta Olbrot-Brzezińska
Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych
tel: 61 2798 345
e-mail: a.olbrot-brzezinska@stat.gov.pl

poznan.stat.gov.pl

@Poznan_STAT

@GlownyUrzadStatystyczny

Powiązane opracowania

[Wypadki przy pracy w 2017 roku](#)

Temat dostępny w bazach danych

[Bank Danych lokalnych – Rynek pracy – Warunki pracy](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[Wypadek przy pracy](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem ciężkim](#)

[Wydarzenie powodujące uraz](#)

[Przyczyny wypadku](#)